

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om huslig uddannelse [af Honoré m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 43. Fremsat 13/4 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Indledningsvis vil jeg gerne anføre, at jeg finder det helt naturligt at anlægge samme synspunkter på praktisk husligt erhvervsarbejde som på andet praktisk erhvervsarbejde. På det punkt kan jeg erklære mig helt enig med forslagsstillerne. Men samtidig må jeg fremhæve, at forslaget efter min opfattelse er overflødig, idet husligt arbejde rent faktisk ligestilles med andet arbejde.

Forslaget giver mig imidlertid anledning til at understrege, at der ligger en væsentlig uddannelsesopgave og venter på at blive løst. Jeg tænker her på det meget store antal personer, der er beskæftiget med praktisk husligt erhvervsarbejde på institutioner, omkring 90.000, der praktisk talt alle er kvinder. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at jeg for ganske nylig har modtaget en betænkning om etablering af kostforplejningsuddannelser inden for EFG-uddannelserne, hvor det foreslås, at der opbygges en række uddannelser af varierende længde, der sigter mod funktioner inden for institutionsområdet. I betænkningen omtales i øvrigt også en erhvervsmæssig husassistentuddannelse, og det er nok også et område, vi skal se nærmere på.

De elever, der gennemgår disse uddannelser, skal have samme videreuddannelsesmuligheder som de øvrige EFG-elever. Dette princip, at ligestille husligt arbejde med andet erhvervsarbejde, er i øvrigt allerede gennemført i forbindelse med optagelsesreglerne for de videregående uddannelser. Dette gælder også husligt arbejde i private familier, som man især henviser til i forslaget, men alene af hensyn til det tallemæssige omfang af ansatte på institutioner får denne gruppe næppe den helt store betydning.

I bemærkningerne til forslaget anføres det, at huslig uddannelse er bortfaldet som kompetencegivende til nogle uddannelser, hvor den måtte formodes at være af praktisk betydning, og der peges på uddannelsen til børnehavepædagog og sygeplejerskeuddannelsen. Jeg vil

gerne knytte nogle kommentarer hertil. I henhold til de regler, der var gældende før 1969, var det en betingelse for at blive optaget på et anerkendt børnehaveseminarium, at ansøgeren skulle have mindst et halvt års husligt arbejde, normalt med ophold i et fremmed privathjem med mindre børn.

Baggrunden for dette krav lå i ønsket om, at eleverne var modnet ved at have været hjemmefra og havde draget personlige erfaringer om småbørnsopdragelse i et andet hjem end deres eget. Den huslige uddannelse havde mindre betydning, selv om det kunne være en fordel, at en børnehavelærer kendte så meget til husgerning, at hun kunne vejlede personalet og lære børnene at hjælpe til med huslige småpligter.

Efterhånden som færre hjem havde husassistenter, viste kravet sig at være uigennemførligt. Det blev derfor forladt i 1969, hvor man gik over til en mere sandsynlig forudsigtelse af studieegnetheden på grundlag af et pointssystem. I dette nugældende pointssystem ved optagelsen indgår husligt arbejde imidlertid på lige fod med anden erhvervs erfaring. Der gives således 1 point for mindst 4 måneders ansættelse og 2 point for mindst 1 års ansættelse. Huslig uddannelse på en husholdningsskole indgår også som en pointgivende faktor. Jeg finder, at der herved i rimeligt omfang er taget hensyn til huslig uddannelse, og jeg kan ikke anbefale, at der gennemføres et absolut krav om en forudgående huslig uddannelse ved optagelse på et børnehaveseminarium.

Med hensyn til sygeplejeuddannelsen gælder principielt de samme synspunkter. Også her blev der tidligere stillet krav om en forudgående huslig uddannelse, men jeg har forstået på de oplysninger, vi har fået fra denne uddannelses ressourceministerium, indenrigsministeriet, at de samme grunde, som jeg lige har nævnt, førte til, at man i dag har opgivet dette som et absolut krav. Stadig ifølge de oplysninger, jeg er i besiddelse af, betyder dette imidlertid ikke, at man ikke tillægger en huslig uddannelse værdi.

Når der i dag skal foretages en udvælgelse blandt ansøgerne til sygeplejerskeuddannelsen, vil en huslig uddannelse have en kvalificerende værdi, det vil sige, at ansøgere med en sådan forudgående uddannelse principielt vil være bedre stillet end ansøgere uden en sådan eller tilsvarende uddannelse. Men også her må jeg